

El Macià

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: La Prada, 08510
Emplaçament Agafar des de la C-153 el camí que porta a la masia, situada en el límit municipal.

Coordenades:

Latitud: 41.98106
Longitud: 2.29402
UTM Est (X): 441515
UTM Nord (Y): 4647914

Classificació

Número de fitxa 08116-8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El conjunt ha estat completament rehabilitat en els últims anys.
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU (POUM, DOGC 5163 de 1/7/2008)
Número inventari IPA, 23054
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08115A00100007
Fitxes associades:
[Capella del Macià](#)
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Descripció

Masia de planta rectangular, amb la coberta de teula de dos vessants i barbacana sostinguda per colls de fusta. Està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal, orientada al sud, presenta dos portals d'accés d'arc carpanell adovellats, mentre que al pis hi ha una finestra geminada rectangular bastida en pedra, amb columneta central i situada al bell mig del parament. A banda i banda hi ha dues finestres simples amb els emmarcaments en pedra. Totes aquestes obertures presenten els ampits motllurats i les llindes decorades amb arcs conopials. La construcció està arrebossada i pintada amb el mateix color que la masia principal.

Observacions:

Element classificat com BPU (Béns i conjunts protegits urbanísticament): Nivell C

Història

La primera menció documental que es disposa sobre el Macià apareix al Cartoral de Roda, on s'esmenta la relació de cases de pagès del terme municipal, fora del nucli urbà de Sant Pere de Roda, entre els anys 1639-1651. A principis del segle XIX, el Mas Macià apareix anomenat en el llistat de la concòrdia generat amb la separació dels municipis de Roda de Ter i Les Masies de Roda (1803-1805), com a propietat de Josep Macià. Durant aquest període, Ramona Vilaseca i tres oncles seus es traslladaren al Macià com a masovers, deixant una casa de Sant Martí anomenada Gosc. Després de la Guerra Civil, l'amo del Macià era un militar anomenat Fonterubinat que va vendre la casa a un altre militar, Trino Fontcuberta Roger, el qual transformà el Macià en una de les explotacions més dinàmiques de mitjans de segle XX sota el nom de "Los Chopos". L'abril de l'any 1951, el propietari sol·licita el tancament de la finca "para evitar que el ganado que vive y paze escape a fincas vecinas ocasionando daño a terceros" (ROVIRA, 2005: 164). El mes de març de l'any següent, la revista "Ganadería" del Sindicat Vertical de Ramaderia número 105 publica un article on el propietari explica el nou model d'explotació pecuària i de regadiu de la finca (ROVIRA, 2005: 166-169). Gràcies a aquest document sabem que la masia originària data de l'any 1692, i que Fontcuberta va refer tot l'interior i rehabilità les façanes i la coberta, donat que la construcció s'estava enderrocant. També va restaurar la capella i va construir de nova planta l'edifici auxiliar situat al seu costat "copiando las líneas arquitectónicas de la casa antigua" (ROVIRA, 2005: 167). En origen, l'edifici es va construir per ser la vivenda de l'administrador de la finca. En l'article també es menciona una pedrera fora d'ús situada a migdia del conjunt arquitectònic, la qual s'havia explotat com a mínim durant el segle XIX.

Bibliografia

H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic. IPA. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Les Masies de Roda, 1992. ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2005). "Les Masies de Roda. Història del nostre poble", Ajuntament de Les Masies de Roda, Les Masies de Roda.

